MOEDFEARREN 5 - februari 2021

Uit de krant: Opgetekend gesprek
In de supermarkt:
“Ga je weer schaatsen in de ijshal?”
“Ja.”
“Elke maandagavond?”
“Nee, sinds een paar jaar op zondagmorgen.”
“Op zondagmorgen dus.”
“Ja, de zondag is mij heilig.”

Regels……Regels……..Regels
Jo kenne fêst it ferske mei de titel: “15 miljoen mensen” fan Fluitsma en van Tijn.
Yn it liet hearre jo: “ 15 miljoen mensen die schrijf je niet de wetten voor, die laat je in hun waarde”.
No wit ik net hoe jo it ôfrûne jier belibbe hawwe, mar wy hawwe in soad nije **regels** foar de kiezzen krigen. Dizze regels, ús oplein troch de oerheid binne ús net oplein om ús te dwersbongeljen mar om mei inoar te fjochtsjen tsjin ien fiján……….en dy fiján hat in namme; it is it **Coronafirus**.
No binne de menisten fan hûs út gjin fjochters, mar dit is ek net in striid dy’t jo befjochtsje mei messen, fjoerwurkbommen, strjitstiennen ensafuorthinne.
Mar it is in striid dy’t wy meiinoar oan gean moatte om sa it firus ûnder de tomme te krijen.
Dér by binne de opleine regels oe sa wichtich!
Mar fan 23 jannewaris ôf kaam boppe op de tichtplicht (fryske wurd foar lockdown) ek noch de jûnsklok, dit wie/is foar guon minsken, sa die bliken krekt wat te folle.
Jo hawwwe fêst de bylden sjoen as de ferhalen lêzen wat der allegear bard is, dan doel ik fansels op de opskuor ,fernielingen,en plonderingen .
Dizze minsken hawwe der muoite mei dat harren in soad regels oplein wurd, de frijheid lykas sy dat wend wiene wurd hun “efkes” ûntnommen.
No moat ik sizze dat ik sels ek efkes dat gefoel fielt ha.
Trije wiken ferlyn bin ik yn oanreitsing west mei in pasjint dy’t posityf test wie op it Coronafirus(dit die efterôf bliken) sawol de pasjint as ik wie hjir op it momint fan behanneling net fan op’e hichte.
(efkes op’e side) foar dyselde dy’t it net wit, ik wurkje as toskkedokterassistinte /previnsjeassistinte dat hâld yn dat ik ek selsstândich behannelje mei,
en dat wy by dizze posityf teste pasjint oan ‘e oarder.

Winter maakt ons licht en blij
Even niet alleen berichten over Corona, maar over schaatskoorts en de ‘Tocht der tochten’ ;-)
Ik had ernaar verlangd, écht winterweer dat ons even de ellende, spanning en stress rond Corona doet vergeten en ons wat lichter maakt.
Natuurlijk brengt dat weer andere strubbelingen met zich mee: slippartijen op de weg, toch weer files en openbaar vervoer dat niet kan rijden.
Zo is er altijd wel wat, maar nee… even bij de dag leven en genieten van het licht dat zo mooi weerkaatst in de sneeuw. Ik word er in ieder geval wel blij van!
In deze Moedfearren geen berichten uit de gemeenten. Natuurlijk blijven er zorgen over onze zusters en broeders op hoge leeftijd. Voor hen duren de dagen soms erg lang. Er zijn gelukkig al veel ouderen ingeënt, maar de bezoekregelingen in veel verpleeghuizen zijn op veel plaatsen nog zeer streng. We moeten nog even volhouden!
W.T.V.

Doe’t dizze pasjint twa dagen letter skille om te sizzen dat hy/sy posityf test wie stie myn wrâld wol efkes op ‘e kop.
Ik moast gelyk nei hûs en yn karantêne. Ik hie gjin klachten, derom moast der 5 dagen tusken kontakt en test sitte.
Trije dagen moast ik doe yn de hûs bliuwe, net nei de winkel, ôfstân bewarje, de beppesizzer mocht net komme, allegear regels oan’t de útslach bekend wie. Doe kaam it al hiel tichtby, lokkich wie de útslach negatyf .
En ik moat earlik tajaan dy regels benauwden my doe ek wol in bytsje.
Dochs seach ik wol yn dat ik my der by dellizze moast en noch efkes folhâlde!
Ik bin der fan oertsjûge dat regels net altyd benauwend wurkje hoege, nim no de 10 – geboden, dat binne dochs regels foar ús wize fan libjen? Ik biskôgje it as in kompas, navigaasje, en spulrigels op ús libbenspaed.
Jo soene bygelyks de side: cip.nl (10 geboden in gewone taal) efkes opsykje moatte, dér lêze jo de 10 geboden yn begryplike wurden. Dizze wurden, dizze regels soene jo oan al dy minsken lêze litte dy ’t elkoar lâns face-book, apkes, as hoe dan ek opstokelje…
Soe de wrâld der dan ek oars útsjen??
Ik slút ôfmei in lyts selsmakke gedichtsje:

Hope hâlde yn’e tiid,
mei elkoar fjochtsje yn dizze striid.
Hâld de kop der foar,
Foar jo it witte, binne wy wer by elkoar.
Wat in elk der ek fan fynt,
Wy witte dat der earne in ljochtsje skynt!
G. de W.

ONS KERKJE

Iedereen opgesloten, in de bescherming van hun huis.
Wachtend op wat gaat komen, of is geweest.
Bescherming, afstand en maar wachten, wachten.
Wachten op wat?
Die onzichtbare vijand, als je even niet oplet.
Als je even je hand uitstrekt om te troosten.
Een knuffel, een zoen, een schouder zoeken,
Om te huilen, alles zo koud!

Dan maar een ommetje, met mezelf.
Denkend, zoekend, verwachtend.
Hoofd vol zorgen, leegmakend.
Kijken naar de klok, voor 9 uur binnen!
Donker, koud, de gordijnen toe,
En dan , opeens...
De formanje, stenen schuilplaats.
Gelukkig, een sleutel!
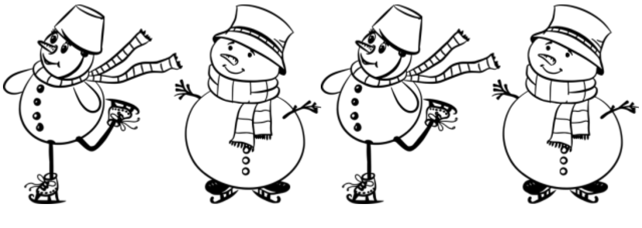
Binnen is het stil, heel stil.
En koud, heel koud.
Maar ook warm, vertrouwd, en stil.
En in de stilte hoor ik de hoop,
Dat het goed komt.
Ik mis de reuring, de kaars, de bloemen, het orgel.
Maar voel de aanwezigheid van de ongeziene.
En....de aanraking! Van hem?
Zonder afstand en vrees, maar vertrouwd.
Niet voor niets op hem gebouwd.
P.B.